

Pentatlonul atletic școlar

ELEVII DE LA „BARIȚIU" SPRINTEAZĂ SPRE VICTORIA FINALĂ

CLUJ, 5 (prin telefon). — Inainte de a consulta cifrele și de a stabili valoarea rezultatelor celei de a III-a ediții a pentatlonului atletic școlar, relevăm succesul organizatoric și propaganda făcută acestei reuniuni a celor 96 de atleți trecuți prin dificilele baraje ale etapelor pe școală, localitate și județ.

Un stadion excelent pus la punct, corturi-vestiare, programe abundent difuzate și strict respectate, un oraș împînzit de afișe și o vitrină centrală ce păstrează — pînă la ceasul premierii — trofeele și tricourile viitorilor campioni, seturi de fanioane, insigne, brelocuri și ecusonul ediției clujene a pentatlonului și cîteva mii de semne de carte — un fel de manifest al atletismului școlar — toate răspîndite în tribunele „Municipalului", evidențiază deosebita atenție cu care a fost pregătită această competiție desfășurată sub semnul „anului atletic școlar".

Trebuie menționată, de asemenea, inspirata îmbinare a pentatlonului școlar cu întîlnirea internațională a decatloniștilor din Polonia, R.F. a Germaniei și România, care a prilejuit atleților școlari întîlnirea cu marea performanță și le-a facilitat descoperirea unora dintre secretele ei.

Concursul abordat de 16 echipe (8 de băieți și 8 de fete), a început cu proba de 100 m băieți, cîștigată cu 11—1 de către clujeanul Sorin Boană, rezultat care a contat decisiv în promovarea echipei liceului Barițiu în fruntea „sprintului".

În proba următoare, greutate băieți, primul loc revine cîmpineanului Nicolae Pavel (14,99 m, cu greutatea de 5 kg) dar în fruntea clasamentului se menține tot echipa „Barițiu". Sîntem, însă, abia la început. Surprizele — opinează specialiștii — apar, de obicei, către sfîrșitul concursului. Așadar, pe mîine, la bilanțul definitiv.

Nușa DEMIAN

GIMNASTICĂ

JUNIOARELE NOASTRE AU SMULS ROPOTE DE APLAUZE LA SOFIA

Desfășurată în spiritul unei tradiționale prietenii, întîlnirea de gimnastică dintre selecționatele de junioare ale României și Bulgariei a demonstrat — nu atît prin rezultatele obținute, cît mai ales prin maniera în care au concurat sportivele noastre — o școală autentică a gimnasticii românești, o perspectivă plină de speranțe.

Remarca vicepreședintelui Federației bulgare de gimnastică, A. Mircev, că, la ora actuală, **„România poate concura, în aceeași zi, la mai multe concursuri de junioare cu reprezentative care aspiră pe merit la locul I"** constituie pentru noi nu o amabilitate de gazdă primitoare, ci recunoașterea atitor eforturi, a unor ani de căutări, de renunțări, concretizați azi printr-o pleiadă de gimnaste valoroase.

Echipa formată din **Carolina Marin, Maria Antinie, Mariana Pătlăgică, Ileana Coman, Rodica Sabău** și **Petruța Paciurcă**, fără a prezenta personalități dinainte etichetate, a smuls ropote de aplauze spectatorilor sofioți, prin maturitatea cu care fetele au abordat concursul, prin dezinvoltura și siguranța lor.

Cîștigătoarea concursului, **Carolina Marin**, a ajuns se pare, la o formă care ne-o recomandă aptă de a intra în curind în oricare din reprezentativele noastre. Cîștigarea acestui concurs nu este de loc întîmplătoare. Prezentînd un sol deosebit ca compoziție și interpretare, ea a emoționat, sensibilitatea și eleganța — calități naturale specifice acestei fetițe modeste— au fost îmbinate cu un fond viguros acrobatic, din care n-ar strica și un salt cu întoarcere.

La bîrnă, saltul înainte pe un picior executat impecabil, răsturnările lente înainte și înapoi pe o mînă, săriturile ample, ne-o prezintă pe Carolina Marin ca pe o pretendentă serioasă la locuri fruntașe în orice competiție, la acest aparat. La paralele și sărituri mai multă originalitate ar ridica coeficientul valoric al exercițiilor. Observația se referă, de fapt, la întreaga noastră echipă.

Maria Antinie a venit de la Sibiu în echipa de junioare cu un bogat bagaj motric bine pus la punct din punct de vedere tehnic, curajoasă, calmă. Ea a demonstrat, în special la bîrnă și sol, posibilități cu totul remarcabile. Are nevoie însă de multă muncă pentru „ținută".

Mariana Pătlăgică a concurat peste așteptări : la sărituri, bîrnă și sol ea a prezentat exerciții cu un coeficient de dificultate ridicat, bine executate și frumos interpretate. Locul II obținut este o răsplată binemeritată.

Ileana Coman — la sărituri și paralele foarte bună. Stăpînită de emoții inexplicabile la bîrnă, ea a ratat un exercițiu greu — pe care în concursurile anterioare a arătat că îl stăpînește bine.

Rodica Sabău ca și Maria Antinie, debutantă într-un concurs internațional, a concurat bine, în special la sol și bîrnă. Torentul de salturi înapoi la sol, bine executat, a arătat posibilitățile ei, care nu sînt suficient evidențiate în exercițiile prezentate.

Petruța Paciurcă s-ar părea că trece printr-o ușoară criză de formă. Fără a face notă discordantă cu coechipierele, ea a fost mai reținută, mai puțin „bătăioasă".

Pentru modul în care a evoluat, echipa noastră merită felicitări, ca și antrenorii care au pregătit-o. Întîlnind un adversar modest, junioarele noastre au luptat la Sofia mai ales cu propriile lor exerciții. Aș sugera federației întîlniri mai dificile pentru echipele noastre de junioare. Acum, cînd avem mai multe gimnaste de valori apropiate, este foarte bine să le formăm tuturor personalitatea, în primul rînd prin mai multe verificări în compania unor echipe valoroase.

Atanasia IONESCU
arbitră internațională

CONCURS INTERNAȚIONAL LA VARNA

La Varna, orașul gazdă a viitoarelor campionate mondiale, se va desfășura în zilele de 11—13 iunie un mare concurs internațional, cu participarea multor gimnaști valoroși. Forul nostru s-a fixat asupra grupului de sportivi români : **Felicia Dornea** și **Maria Mocanu** (fete), **Mihai Borș** și **Liviu Mazilu** (băieți). Antrenori : Mircea Bibire și Ștefan Hărgălaș.

AGENDĂ

Pe agenda de lucru a federației de specialitate se află pentru perioada următoare cîteva acțiuni interesante, dintre care spicuim :

● Date fiind greutățile ridicate de transportarea aparatelor de concurs din Capitală, federația de gimnastică a hotărît ca meciul dintre echipele reprezentative feminine ale României și Ungariei să nu se mai dispute la Sibiu, așa cum se stabilise inițial, ci la Constanța, unde la sfîrșitul săptămînii viitoare este programat și concursul gimnaștilor din licee. În vederea întîlnirii internaționale amintite, la sfîrșitul săptămînii viitoare la Constanța va avea loc un concurs de selecție pentru desemnarea celor șase componente ale naționalei.

● Arbitre românce vor funcționa ca „neutre" la întîlniri internaționale inter-țări programate în perioada următoare : **Julieta Cintoiu** (la meciul Ungaria — Olanda) ; **Elena Leușteanu** (la întîlnirea dintre echipele de junioare ale Bulgariei și R.D. Germane) ; **Sonia Iovan** (la meciul Cehoslovacia — Ungaria, junioare).

OINĂ

C. P. B. SE DETAȘEAZĂ ÎN FINALA „CUPEI ROMÂNIEI"

MANGALIA, 5 (prin telefon, de la trimisul nostru). Dacă preliminariile finalei „Cupei României" au avut nerv, echipele făcînd uz de tot arsenalul lor fizic și tehnic, în schimb turneul (tur-retur) pentru desemnarea echipei cîștigătoare a trofeului a început într-un ritm scăzut, întrecerile nemaiavînd strălucirea celor din calificări. Mulțumindu-se parcă cu faptul că au ajuns în turneul final, Biruința Gherăești (jud. Neamț), Viața Nouă Olteni (jud. Teleorman) și Celuloza Călărași au dat o replică palidă oiniștilor de la C.P. București, cîștigătoarea trofeului. În formă bună, tipografii au mînuit mingea cu o siguranță uimitoare, reușindu-le aproape tot ce au inițiat. Afirmăm fără teama de a greși că bucureștenilor le-a fost mai greu în calificări decît în turul acestei finale.

Dacă am încerca acum, la jumătatea turneului final să ierarhizăm celelalte echipe, n-am putea face diferențieri întrucît nu am observat lucruri aparte în jocul niciuneia dintre echipe, toate prezentîndu-se de la un meci la altul în scădere de formă. De unde se poate deduce că oiniștii respectivi nu au suficientă pregătire fizică. Și încă o carență comună: jocul slab la „bătaia" mingii, notîndu-se foarte puține puncte suplimentare.

Iată rezultatele înregistrate în turul turneului final care se încheie duminică la prînz: C.P.B. — Biruința Gherăești 15—0, Viața Nouă Olteni — Celuloza Călărași 6—5; Viața Nouă — Biruința 12—7; C.P.B. — Celuloza 23—0; Biruința — Celuloza 9—2; C.P.B. — Viața Nouă 20—6. În clasament conduce C.P.B. cu 9 puncte, urmată în ordine de Viața Nouă 7 p, Biruința Gherăești 5 p, Celuloza 3 p.

Cîteva rezultate din turneul pentru locurile 5—8: Avîntul Frasin — Torpedo Zărnești 16—7; Avîntul Curcani — Voința Sibiu 19—4; Avîntul Frasin — Voința Sibiu 14—7; Avîntul Curcani — Torpedo Zărnești 20—4.

Traian IOANIȚESCU

natație

ÎNOTĂTOARELE SE AFLĂ DEPARTE DE BAREMURILE OLIMPICE

Un prim bilanț al evoluției înotătoarelor noastre în acest an nu apare prea încurajator astăzi, cînd fetele — în lume — au ajuns să parcurgă 100 m în 58,9, 200 m în 2:06,5 și 400 m liber în 4:22,6. În competițiile la care au participat în ultimele luni (destul de puține la număr), cele mai bune sportive din țară nu au depășit un nivel mediocru, în comparație cu performanțele ce se înregistrează pe plan continental. Excepție, într-o oarecare măsură, au făcut doar **Anca Georgescu** (în probele de bras) și **Anca Groza** (delfin), aflate în progres, dar și acesta insuficient pentru a permite celor două tinere înotătoare să aspire la locuri fruntașe în ierarhia europeană. Dintre celelalte componente ale lotului național, **Agneta Șterner, Cristina Balaban, Liliana Burlacu** și **Georgeta Cerbeanu** au înregistrat cifre cu care ne obișnuiseră și anul trecut. Ar mai trebui, poate, subliniat și plusul realizat în ultima iarnă de două tinere speranțe, **Dana Pop** și **Lavinia Donia** (14 ani), devenite neașteptat cele mai bune spatiste din țară. Și cam atît.

Și nu se poate spune că înotătoarele noastre n-au avut la dispoziție condiții de antrenament, sau că ar fi tratat cu ușurință pregătirea lor hivernală.

Motivele pentru care natația feminină continuă să se afle la un nivel foarte slab, încît la această oră ne este aproape imposibil să întrezărim o cît de mică rază de lumină pentru apropiatele Jocuri Olimpice, sînt însă altele. Astfel, înotătoarele noastre fruntașe (în cea mai mare măsură) sînt net handicapate față de primele performere din lume prin fizicul lor și lipsa calităților atletice, urmare a unei selecții superficiale și a unei pregătiri unilaterale. Apoi, ele nu cunosc tehnica starturilor și a întoarcerilor (unde se pierd secunde prețioase), sînt rigide, lipsite de forță și mobilitate, spre deosebire de marile crauliste (procedeu la care sîntem extrem de deficitari) care înoată cu forța și ritmul băieților. Totodată, rezultatele modeste ale înotătoarelor se explică și prin greșelile frecvente pe care le comit unii antrenori în dorința unei afirmări cît mai rapide. Trecînd la o specializare mult prea timpurie cu elevele lor pentru un procedeu sau altul (cea mai bună dovadă o constituie faptul că probele de mixt la junioare, ca să nu mai vorbim de senioare, se desfășoară cu cel mult 4—5 concurente) nu mai reușesc să asigure sportivelor o bază largă de dezvoltare. Să nu uităm, de pildă, că înainte de a obține o medalie de bronz la „europene" în proba de 100 m spate, **Cristina Balaban** a fost o bună craulistă și o nelipsită participantă, recordmană chiar, a curselor de mixt.

Am dori să sugerăm studierea modalității concentrării celor cîțiva performeri din fiecare centru, la școli aflate în preajma bazinelor (care să le fie afectate la ore cît mai convenabile) și totodată găsirea unor posibilități de îmbinare cît mai perfectă a orelor de învățămînt cu cele de antrenament.

Nu am epuizat, firește, fondul problemei, atît de dezbătută în ultima vreme în lumea natației. Păstrăm însă convingerea că un plus de efort pe plan organizatoric din partea federației de specialitate, într-o deplină colaborare cu cluburile direct interesate și o instruire adecvată pot oferi celor ce îndrăgesc cu adevărat acest sport mari satisfacții.

— a. v. —

Agneta Sterner, campioana și recordmana probelor de delfin

FACCHETTI: „INTER A CÎȘTIGAT CAMPIONATUL CA SĂ-L CONTRAZICĂ PE HERIBERTO HERRERA!"

Moscova. Hotel Metropol. Aici au locuit vedetele invitate pentru meciul jubiliar Iașin, aici am discutat cu Giacinto Facchetti, căpitanul echipei Internazionale și al Squadrei Azzurra, fotbalistul acesta frumos, delicat, stilat, ca un înalt funcționar al unui serviciu de protocol. De cîteva zile, Inter era din nou campioana Italiei. O echipă alintată de glorie atunci cînd fusese pilotată de către Helenio Herrera, o echipă cu existența zbuciumată ulterior (o vreme chiar sub dinastia lui H. H., apoi sub conducerea lui Foni, a lui Heriberto Herrera), renaște anul acesta cu toate că este servită în continuare de aproximativ aceiași jucători, iar între timp nu mai achiziționase cine știe ce vedete de mare suprafață...

— Cum explicați, domnule Facchetti, relansarea lui Internazionale, într-un moment cînd mulți credeau că echipa asta e stăpînită de un proces de criză durabil ?

— La un moment dat presa și opinia publică din Italia ne-au considerat o formație uzată, servită de jucători vlăguiți, terminați. Această tristă reputație fusese acreditată de către fostul nostru antrenor Heriberto Herrera care declarase, la un moment dat, că nu mai sîntem în stare să alergăm cum trebuie, să suferim la antrenamente și la meciuri, că sîntem storși de eforturile anterioare etc. Ce se întîmplase ? Într-o vreme echipa avea o comportare precară, antrenorul nu înțelegea cauzele declinului ei, era grăbit și a început să se disculpe dînd vina pe jucători. Noi eram însă de părere că Heriberto Herrera e de vină, iar campania lui împotriva noastră ne-a obligat să facem apel la toate energiile și capacitățile verificate în atîtea încercări, ca să demonstrăm cine greșea. Mai întîi, el n-a înțeles că atunci cînd venise la Inter primea echipa după cîțiva ani de succese mari și de eforturi intense, de campionate, cupe și competiții internaționale dure și că noi jucătorii aveam nevoie un an, doi de antrenamente mai puțin solicitante, de multă odihnă, pe scurt de o perioadă de refacere, deoarece uzura noastră era reală, dar trecătoare, iar înaintea unor noi campanii pentru succese eram obligați să acceptăm o perioadă de rezultate mai puțin bune. El vroia să învingem imediat ca pe vremea lui Helenio Herrera, ne cravașa tare, mereu mai tare cu cît lucrurile mergeau mai puțin bine, ne obliga să memorăm scheme în loc să ne lase dreptul de a improviza soluții concrete din vastele noastre cunoștințe tactice, declara că nu sîntem profesioniști serioși și ne controla acasă, seara la ora zece, ca să vadă dacă ne-am culcat. Noi, care am lucrat atîția ani cu Helenio Herrera, am putea să nu știm ce se cere unor profesioniști ? Vai de mine ! Acum, noi am arătat tuturor că vechea gardă a lui Inter nu-i încă prea bătrînă. Am dovedit că ne-am refăcut și că sîntem din nou în stare să învingem. Am contrazis defăimarea.

— Care e tactica echipei Internazionale acum în perioada Invernizzi, față de tactica echipei din perioada Helenio Herrera ?

— Invernizzi e un antrenor tînăr, care a venit la noi fără mari veleități și ne-a spus de la început : **„Băieți, interesul nostru e comun, iar eu sînt în miinile voastre. Vă respect și vreau să ne înțelegem și să ne bazăm pe o încredere reciprocă fără limite".** În corespondență cu această mărturisire, Invernizzi n-a venit să restructureze tactica lui Inter din perioada Herrera, fiindcă noi o cunoșteam prea bine și cîștigasem cu ea mari bătălii. Așa încît, în prezent, jucăm în linii mari la fel ca mai înainte, numai că viteza jocului e ceva mai mică, fiindcă trecerea anilor nu putea să nu lase niscaiva urme.

— Spuneți-ne ceva despre înfrîngerea severă a echipei Italiei în finala campionatului mondial disputat în Mexic. După părerea mea ea a exprimat superioritatea spiritului ofensiv manifestat de către echipa Braziliei față de valențele mai reduse ale tacticii betonului, reprezentativă pentru fotbalul italian.

— Pentru noi, intrarea în finală a fost, totuși, o mare realizare. Așa ceva nu mai aureolase fotbalul peninsular de multă vreme. Dar, dacă e să mă refer la eșecul din finală, trebuie să argumentez mai pe larg. Noi am jucat toate meciurile numai în localități situate la mare altitudine. De aceea ar fi trebuit să practicăm un altfel de joc decît la șes, adică o tactică mai economică, cu manevre mai lente. Fiindcă strategia noastră bazată pe replieri și pe contraatacuri fulgerătoare nu putea să nu ne obosească după cîteva meciuri și să ne aducă storși în finală. Brazilienii, în schimb, cu jocul lor axat pe o circulație continuă a balonului prin pase scurte și medii, pe deplasări mai reduse ale jucătorilor, pot evolua la fel și cu succes la orice altitudine. Iar spre deosebire de noi ei au jucat majoritatea partidelor în localități situate la 1500-1600 m și numai una singură la 2500 m altitudine. Cred că înfrîngerea noastră acceptă această explicație. Am fost obosiți, n-am mai avut vigoare, forță. Asta mai ales în repriza secundă. Pentru că pînă la pauză am fost oarecum egali coechipierilor lui Pele. Tactica noastră, a italienilor, este foarte obositoare. Fiindcă scoțînd practic jucătorul „libero" din economia echipei și plasîndu-l în spatele liniei de fundași ca soluție extremă, ești obligat, de fapt, să acoperi spațiul de joc numai cu nouă oameni. Nouă oameni are trebuie să alerge suplimentar pentru a compensa travaliul adversarului efectuat în zece. Încolo, tactica betonului e la fel de bună ca toate celelalte, iar noi italienii ne-am obișnuit cu ea, avem încredere în ea.

— Jucați de mulți ani în acest sistem pe care-l considerați ca fiind uzant ? Ce repercusiuni a avut pînă acum asupra capacităților dumitale fizice ? N-ați început să obosiți ?

— Nu. Nu mă simt obosit, deși mă supun de atîta vreme unui sistem de joc obositor. Dar mă supun în același timp unui program de viață strict și reconfortant, fac multe sacrificii ca să-mi refac și să-mi păstrez puterea.

Romulus BALABAN

Vacanța de vară—trimestrul campionatelor, excursiilor și taberelor

(Urmare din pag. 1)

cu elevii atleți din școlile profesionale (circa 250) ; **Piatra Neamț** (19—23 iunie), cu echipele de volei 15 b + 8 f din rețeaua școlilor profesionale și **București** (20—26 iunie) cu fotbaliști — 15 echipe — aparținînd, de asemenea școlilor profesionale.

Luna iulie va fi și mai bogată în competiții care își vor consuma ultimul act. Deschiderea o vor face atleții cu cravate roșii, pionierii, finaliștii prezenți la **București** (3—4 iulie) la întrecerile de tetratlon, cîte 12 echipe de băieți și fete. Vor urma, în ordine cronologică, fotbaliștii din liceele de cultură generală **(Rădăuți**, 11—16 iulie, 6 echipe), fotbaliștii din școlile generale **(Roman**, 19—25 iulie, 6 echipe), atleții din școlile sportive **(Pitești**, 20—21 iulie, circa 400 de concurenți), atleții din liceele cu program de educație fizică **(Cîmpulung Muscel**, 20—21 iulie, peste 300), gimnastele de la „artistică" **(Brașov**, 20—21 iulie, aproape 100) și înotătorii din școlile sportive **(Reșița**, 21—25 iulie, aproximativ 300). Un campionat cu fază finală pentru școli sportive și licee cu program de educație fizică este programat, de asemenea, la **Rm. Vîlcea**, între 6—16 iulie, în cadrul taberei ce va avea loc în acest oraș de pe valea Oltului.

În fine, în luna august este de notat finala altei competiții de mini-fotbal dotată cu „Cupa Cravatelor roșii" și fixată la **Constanța** (25—31).

În același timp, apropiata vacanță de vară va fi punctată — peste tot în țară — de acțiunea „Delfin '71", inițiativă de mare valoare socială, menită să asigure învățarea înotului de către toți copiii patriei.

Acestor multiple acțiuni sportive școlare de anvergură li se adaugă altele cu caracter internațional : Tetratlonul internațional pionieresc de la București (24—31 iulie), „Floarea prieteniei" la ciclism (august), cu trei echipaje pionierești care se vor deplasa în Ungaria (Budapesta — Balaton), participarea la competiții de natație, șah, atletism, ciclism și tenis de masă care vor avea loc în Cehoslovacia etc.

Capitolul tabere se prezintă și el la dimensiuni la fel de spectaculoase. Le vom aminti, în primul rînd, pe cele de instruire sportivă. Pe litoral, tabăra „2 Mai" cu 6 serii (una rezervată C.N.O.P.) care va cuprinde aproape 1 500 de elevi, începînd de la 14 iunie — 12 septembrie. **La Cîmpulung Muscel** (2—19 iulie) vor fi prezenți atleții din liceele cu program de educație fizică (200), la **Brașov** (2—19 iulie) gimnastele de la „artistică" (125), la **Bacău** (22 iulie — 8 august) canotorii **(120)**, la **Rm. Vîlcea** (1 — 18 iulie) fotbaliștii din școlile sportive și liceele cu program (140), **Cheia** (1 — 14 iulie), pionierii specializați în orientare turistică, iar la **Snagov** (6 serii : 16 iunie — 12 septembrie) aproape 700 de atleți, voleibaliști, caiaciști și canoiști, reprezentanți ai Școlilor sportive nr. 2 și 3, ai Școlii sportive de atletism și Liceelor cu program de educație fizică din întreaga țară. Recapitulînd, trebuie să precizăm că **în taberele de instruire vor face popas elevi și eleve de la 37 școli sportive, 19 licee cu program de educație fizică și 4 licee de cultură generală.**

O serie întreagă de tabere ce vor fi organizate în întreaga țară, în puncte geografice de un neasemuit pitoresc, vor avea un caracter de odihnă activă, în care activitatea sportivă se va afla, firește, la ordinea zilei. Iată cîteva dintre ele : **Năvodari** (32 000 de participanți, în 6 serii), **Homorod, Bucșoaia, Săliște, Bran, Bistrița-Horezu, Nucșoara-Argeș, Poniasca-Caraș Severin, valea Uzului, Nucet-Bihor, Brădet-Brașov, Zizin, Orăștioara de Sus-Hunedoara** etc. Mai bine de 200 000 de copii și școlari vor fi beneficiarii unor asemenea tabere de odihnă organizate pe plan central sau județean, cu contribuția tuturor factorilor interesați sau prin autofinanțare. Alții — peste 100 000 — vor trăi bucuria de a participa la drumeții și excursii — mai bine de 400 de expediții pionierești — pe trasee care vizează în primul rînd cunoașterea așezărilor natale, a județelor de care aparțin. În conceptul despre vacanță aceasta trebuie să însemne o împletire a educației fizice, cu cea culturală și estetică. Este evident că vacanța de vară 1971 se va înscrie organic în acest context.

Unde mergem

AZI

FOTBAL : **Stadionul Republicii**, ora 13 : Steaua — F.C. Argeș (tineret-rezerve) : ora 15 : Steaua — F.C. Argeș (divizia A) — meciul va fi televizat; **Stadionul Politehnica**, ora 17.30 : Sportul studențesc — C.F.R. Pașcani (divizia B) ; **Terenul Constructorul**, ora 11 : Unirea — Electronica (divizia C) ; **Terenul Flacăra roșie**, ora 11 : Flacăra roșie — Dunărea Tulcea (divizia C) ; **Terenul Laromet**, ora 11 : Laromet — Azotul Slobozia (divizia C) ; **Terenul T.M.B.**, ora 11 : T.M.B. — Lotru Brezoi (divizia C) ; **Terenul Gloria**, ora 11 : Mașini unelte — Unirea Drăgășani (divizia C) ;

HANDBAL : **Stadionul Dinamo**, ora 9 : I.E.F.S. — Rulmentul Brașov (fA) ; ora 10 : Confecția — Universitatea București (fA).

LUPTE GRECO-ROMANE : **Sala Dinamo**, de la ora 10 : București — Praga (tineret).

NATAȚIE : **Strandul Tineretului**, de la orele 10 și 18 : campionatul de copii (cat. C și D) al municipiului București.

POLO : **Bazinul Dinamo**, ora 10.30 : Politehnica Cluj — Dinamo București, ora 17 : Progresul — Dinamo (div. A).

POPICE : **Arena Giulești**, de la ora 8 : Rapid București — Gaz metan Mediaș, partidă în cadrul campionatului masculin, divizia A (continuarea reuniunii de sîmbătă după-amiază)

RUGBY : **Stadionul Giulești**, ora 9: Rapid — Constructorul; stadionul Dinamo, ora 10 : Dinamo — Steaua.

SĂRITURI : **Bazinul „23 August"**, de la orele 10 și 17 : România — R.D. Germană (întrecere rezervată copiilor).

TIR : **Poligonul Tunari**, de la ora 8.30 : campionatele internaționale ale României și Marele Premiu Carpați.

FOTBAL ȘI MITOLOGIE

În plină mitologie, cu nume desprinse direct din Iliada lui Homer și din istoria cetății divinei Palas Athena, ni s-a servit, îndată după lupta de supremație europeană din capitala Greciei, o altă partidă, disputată de astă dată în templul fotbalului din țara Albionului. O sută de mii de drept-credincioși au reeditat vuietul mărilor sudice și septentrionale, bîntuite de o cumplită furtună, în care n-a mai căzut victimă însă eroul Ajax, ci urmașii Zeiței Înțelepciunii. Echipa care poartă numele a doi luptători din războiul Troiei a învins pe urmașii celor de la poalele Acropolei. Pentru că Ajax, transplantat în „țara lalelelor", a înlocuit respectul nostalgic pentru epopeea Ilionului cu lupta realistă, acerbă, impusă de zeul contemporan Fotbal. Asediul homeric la porțile ambelor echipe s-a terminat tot cu introducerea unui „cal troian" (devierea lui Vlahos) în plasa argonauților eleni, școlari evoluați ai unui personaj cu mitul viu acum 10—15 ani — Puskas.

Virtuozitatea tehnică, egală la ambele echipe, a găsit totuși unele diferențieri de nuanță : eleganța și finețea fotbalului mediteranean păcătuia prin acel dribling în plus prin lipsa de forță a pasei, prin cantonarea unui Achile (Antoniadis) între doi și chiar trei apărători ai porții neerlandeze. Și Ajax — pe cît de hotărît pe atît de neiertător — a servit o mai bună lecție de fotbal modern, în care numele semizeilor săi se contopesc în efortul comun al întregii echipe, iar ambițiile unor Cruyff, Keiser și Van Dijk nu fac decît să dea aripi unei puternice falange de luptători, desfășurată cu o incredibilă vigoare în atac și repliată cu viteza fulgerului în apărarea propriei porți. Individualismului lui Gramos și Filacouris — deși retușat de lucidul Domazos — olandezii i-au opus dîrzenia apărării „om la om". Osmoza perfectă a valorilor din echipa Amsterdamului a acționat și reacționat ca un singur tăvălug, strivitor de speranțe și iluzii. Desfășurate pe un front larg cu contribuția decisivă a aripilor, atacurile lui Ajax nu cunoșteau nici o clipă de întîrziere și nici frîna mișcării inutile, așa cum arătau, frecvent, atenienii. „Un-doi"-urile olandezilor alternau cu pasa lungă de tăria unui șut, adresată vîrfurilor de atac, care au surprins pe picior greșit apărarea imediată a grecilor și au îngenuncheat de două ori pe temerarul portar Ikonomopoulos.

Iată, deci, cum simplele, micile deosebiri între virtuțile tehnico-tactice ale celor două adversare au adus decizia pe care numai plusul de energie, exprimat prin viteza execuțiilor, prin puterea de pătrundere într-un perimetru defensiv supraaglomerat o pot conferi unei partide. Dar, pentru aceasta este nevoie ca orice echipă să arunce peste bord artificiile și înfloriturile care făceau odinioară farmecul jocului artistic dar care astăzi au devenit un lest paralizant în obținerea victoriei sau a egalării.

Ajax ne-a dat un exemplu demn de urmat atît prin virulența acțiunilor, cît și prin explozia jocului, care, ambele, sînt în contradicție cu manevrarea mingii „au ralenti" și la unison cu ritmul furtunos impus de fotbalul aspru al zilelor noastre.

Virgil ECONOMU